

Zčervenalá jména

Jan Nedvěď

1. Noci pod ochranou hvězd
a z cesty po tvém těle bílý proužek stéká,
někdo říkal, že snad láska,
a já, že před půvabem ženy rozum smekám.

R: Má smutná lásko, má nejhezčí, má jen,
jsi bílé ráno, večer zčervenalých jmen,
my měli se tak krásně.
Když řeky spojily nám něžnost na vlnách,
jsi voda, co pramení tam, kde leží strach,
my měli se tak krásně.

2. Noci pod ochranou hvězd,
kdy dlaně v květech voní lásce, co se svléká,
a kůže vzrušená až moc,
jsi moje nejvíc, prst už na tvé ano čeká.

R:

3. Noci pod ochranou hvězd
a v jejím stínu spolu usnula teď láska,
moje ruka tichá v klíně
a pár tvých vlasů, so mně na mé tváři laská.

R: